

Arrest

nr. 163 917 van 11 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse afkomst. U bent geboren in het dorp X (district Qarghayi, provincie Laghman).

In 2008 vertrok u vanuit Afghanistan naar Europa. U had uw vader verteld dat het uw wens was naar Europa te gaan. Hij heeft de reis voor u geregeld. U had toen geen problemen in Afghanistan. Op 9 juni 2009 vroeg u asiel aan in Noorwegen. Op 12 mei 2014 werd u vanuit Noorwegen naar Afghanistan teruggeleid na een negatieve beslissing in uw asielaanvraag.

In Afghanistan vestigde u zich opnieuw in Malakhel bij uw moeder en zussen. Uw vader en broer zouden inmiddels overleden zijn. Een of anderhalve maand na uw terugkeer werd u door de imam van

de moskee beledigd en bedreigd, omdat u in Europa geweest was en omdat uw vader voor de Amerikanen zou hebben gewerkt. U ging niet meer naar de moskee. Later zag u dezelfde imam naar u staren. Niet veel later bent u getrouwd. U bent in Malakhel blijven wonen.

Ongeveer tien maanden later hebt u Afghanistan opnieuw verlaten. U bent naar Europa gereisd. Op 11 december 2015 werd u aangehouden toen u illegaal naar het Verenigd Koninkrijk probeerde te reizen. Twee dagen later vroeg u asiel aan. U legt geen documenten neer om uw asielaanvraag te ondersteunen. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u door de Taliban vermoord te worden.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1, p. 13, p. 15) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, moet worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U hebt het CGVS er niet van overtuigd dat u afkomstig bent uit Qarghayi in Laghman, noch dat u er gewoond hebt in de periode voor uw komst naar België. Om te beginnen moet vastgesteld worden dat uw geografische kennis over deze regio wel erg beperkt is. Zo stelt u wel dat uw eigen dorp, Malakhel, onderverdeeld is in subdorpen, maar u kan geen van deze subdorpen bij naam noemen. Ter verschoning van dit gebrek aan kennis zegt u dat u ongeschoold bent en dat u er lang niet gewoond hebt (CGVS, p. 13). Hier moet tegenin gebracht worden dat u zelf zegt dat u in de tijd voor uw vertrek naar België in Malakhel gewoond hebt (CGVS, p. 21). Bovendien moet men niet geschoold zijn om de namen van dorpen in de eigen regio te kunnen noemen. Hierop reageert u met 'Ik weet het niet. Ik woonde er' (CGVS, p. 13). U legt niet uit hoe het komt dat uw kennis op dit vlak zo gebrekkig is. U kan ook geen dorpen in de buurt van Malakhel noemen (CGVS, p. 13).

Verder weet u niet aan te geven waar het provinciecentrum van Laghman ligt, hoewel u er wel geweest bent om een paspoort af te halen (CGVS, p. 3). U verwijst enkel naar een splitsing in de weg, zonder meer concrete gegevens aan te halen over de ligging. U kent geen dorpen tussen Malakhel, waar u zou gewoond hebben, en het provinciecentrum (CGVS, p. 14). Bovendien kent u de naam niet van het provinciecentrum (CGVS, p. 3-4). Later duidt u Mehtarlam dan weer aan als de naam van het districtcentrum van Qarghayi (CGVS, p. 14), terwijl het de naam is van het provinciecentrum. Dat u zich vergist in de benoeming van deze twee plaatsen, terwijl u er wel geweest bent (CGVS, p. 3, p. 14), wijst op ingestudeerde kennis. Tevens blijkt dat u ook de naam van het districtcentrum van Qarghayi, Lal Khanabad, niet kent (CGVS, p. 14). Hoewel u in de periode voor uw vertrek naar België regelmatig in de bazaar in het districtcentrum boodschappen zou hebben gedaan (CGVS, p. 14), slaagt u er niet in de route tussen uw beweerde woonplaats, Malakhel, en het districtcentrum te beschrijven (CGVS, p. 4, p. 14). U zegt alleen dat er Malakhel is en dat er ook een dorp bestaat dat Tarakhel heet (CGVS, p. 4). Dat laatste dorp wordt door het CGVS wel teruggevonden op kaarten, maar is niet gelegen tussen Malakhel en het districtcentrum van Qarghayi. Gevraagd hoe het komt dat u, ondanks uw uitstapjes naar de bazaar van het districtcentrum, geen informatie kan geven over de route tussen Malakhel en deze plaats, antwoordt u alleen 'Ik weet het niet'. Opnieuw hiermee geconfronteerd, zegt u dat er

bomen, straten en velden gelegen zijn. Er zouden geen dorpen tussen Malakhel en het districtscentrum gelegen zijn (CGVS, p. 14). Dit antwoordt strookt echter niet met de kaarten die op het CGVS beschikbaar zijn.

Voorts stelt u dat de Kabul-rivier en de Laghman-rivier in Qarghayi stromen (CGVS, p. 13). Dat u bijvoorbeeld de Alingar-rivier niet noemt, terwijl deze ook door het district Qarghayi stroomt, wekt verbazing. Nog stelt u dat er in het district Qarghayi slechts één school is. Die zou in het districtscentrum gelegen zijn (CGVS, p. 11). Dat antwoord strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er tal van scholen in het district Qarghayi te vinden zijn. Naar ziekenhuizen en klinieken gevraagd, zegt u dat er een groot ziekenhuis in Laghman is, maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 16). U noemt geen enkel ander ziekenhuis of kliniek (CGVS; p. 15-16). Dat u wel zou hebben gehoord over een groot ziekenhuis dat ergens in Laghman zou zijn, maar niet schijnt te weten dat er in uw eigen district meerdere gezondheidsvoorzieningen zijn, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst aan.

Ook over de bevolking van het district Qarghayi is uw kennis onvoldoende. Zo beweert u dat er geen (etnisch) Tadzjieken in het district Qarghayi wonen (CGVS, p. 14). Uit de informatie die in publieke bronnen te vinden is, blijkt echter dat ongeveer twintig procent van de bevolking van uw district van Tadzjiekse afkomst is. Dat u dat niet weet, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering uit deze regio afkomstig te zijn er altijd te hebben gewoond wanneer u in Afghanistan was, aan.

Dat u voorts geen enkele basis bij naam kan noemen (CGVS, p. 16), terwijl de bekende FOB Gamberi in uw district gelegen is, en dat u geen enkele hulporganisatie in uw regio bij naam kan noemen (CGVS, p. 17), terwijl er meerdere organisaties in uw regio actief zijn (geweest), zijn bijkomende elementen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt nog aangetast doordat u, over de afgifte van uw paspoort, niet kan aangeven wanneer u het verkregen zou hebben. U zegt dat u geen computer bent die alles onthoudt. Wanneer opgeworpen wordt dat u toch bij benadering moet kunnen aangeven wanneer u uw paspoort bekomen hebt, wil u geen schatting geven. Ook wanneer u verzekerd wordt dat erbij genoteerd zal worden dat het een schatting betreft, zegt u dat u het niet weet. U herhaalt dat u niet weet hoe en wanneer u het paspoort verkregen hebt (CGVS, p. 4), wat wenkbrauwen doet fronsen, aangezien u stelde het paspoort zelf afgehaald te hebben (CGVS, p. 3). Wanneer dat opgemerkt wordt, werkt u niet mee. U vraagt wat het CGVS wil weten over dat paspoort. Pas wanneer de vraag opnieuw herhaald wordt, geeft u aan dat u het paspoort ongeveer elf maanden geleden afgehaald hebt (CGVS, p. 5). Uw gebrek aan medewerking op dit punt en uw ontwijkende antwoorden doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt nog verder aangetast door tegenstrijdige verklaringen over uw broer. Die zou overleden zijn. Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw broer ongeveer vijf jaar geleden gestorven zou zijn (DVZ, punt 17). Tijdens uw gehoor met het CGVS stelde u echter dat uw broer anderhalf of twee jaar geleden gestorven is in uw dorp. Met deze strijdigheid geconfronteerd, zegt u alleen dat u dat niet gezegd heeft. U voegt eraan toe dat u het niet meer weet (CGVS, p. 7). U klaart de aangehaalde incoherentie niet uit. Dat doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid. Deze wordt nog ondermijnd doordat u, om meer informatie over het overlijden van uw broer gevraagd, nog stelt dat hij om drie uur in de ochtend verdwenen is uit uw huis. Sindsdien zou iemand iets over hem vernomen hebben (CGVS, p. 7-8). Deze verklaringen stroken niet met uw eerdere bewering dat iemand uw broer vermoord heeft en dat hij in uw dorp gestorven zou zijn (CGVS, p. 7).

Wat er ook van zij, het gegeven dat u wel enkele dorpen in het district Qarghayi weet op te noemen, de plaats Daronta schijnt te kennen, en enkele personaliteiten uit uw provincie kan opnoemen, volstaat niet om uw herkomst uit dit district aannemelijk te maken. Deze kennis kan er immers evenzeer op wijzen dat u wel eens in Qarghayi geweest bent of dat u deze elementen ingestudeerd hebt. Ook het gegeven dat u wel districten van de provincie Laghman weet op te sommen, maar geen idee hebt welke deze districten aan Qarghayi grenzen (CGVS, p. 18), wijst op ingestudeerde kennis.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Hierbij moet opgemerkt worden dat veel Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd er tijdens het gehoor met het CGVS op 28 januari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Tijdens het gehoor werd opgemerkt dat u wel erg weinig kon vertellen over uw beweerd regio van herkomst (CGVS, p. 13, p. 14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na deze opmerkingen volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker voert de schending aan van de "Subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet 15 december 1980".

2.2. Verzoeker houdt vol dat hij afkomstig is uit Malakhel (district Qarghayi, provincie Laghman). "Echter, uit angst om gerepatrieerd te worden naar Afghanistan, heeft hij tijdens het gehoor op het CGVS niet vermeld dat hij lange tijd verbleven heeft in Pakistan.

Toen verzoeker de leeftijd had bereikt van 10 jaar, is verzoeker met zijn familie van Afghanistan naar Pakistan verhuisd en is hij aldaar verbleven. Hij herinnert zich nog wel één en ander van zijn geboortestreek, maar niet voldoende. In tegenstelling tot het CGVS beweert, betreft het hier geen ingestudeerd verhaal.

Hij had een verblijfskaart in Pakistan tot hij de leeftijd van 12 jaar had bereikt. Sindsdien heeft hij nooit nog verblijfsrecht gehad in Pakistan.

In 2008 vertrok verzoeker vanuit Pakistan naar Europa.

Op 9 juni 2009 vroeg hij asiel aan in Noorwegen. Op 12 mei 2014 werd verzoeker vanuit Noorwegen naar Afghanistan teruggeleid na een negatieve beslissing in zijn asielaanvraag. Verzoeker keerde terug naar Pakistan (vanuit Afghanistan). In 2015 verliet hij Pakistan opnieuw en werd hij in november 2015 aangehouden in België (op een ogenblik dat hij trachtte door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk).

Verzoeker is van mening dat hij recht heeft op het statuut van subsidiaire bescherming wegens zijn afkomst uit Malakhel, district Qarghayi, provincie Laghman. Deze regio wordt ernstig bedreigd door de taliban.

Verzoeker is in het bezit van zijn Afgaans paspoort."

Verzoeker vraagt "De betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen.

Desgevallend de zaak terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek".

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.5. Verzoeker bevestigt de bevindingen van de commissaris-generaal met name dat hij *"niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen"*. Uit het administratief dossier en zoals terecht in de bestreden beslissing werd opgenomen, blijkt dat verzoeker geen enkele band met het

district Qarghayi in de provincie Laghman aannemelijk kon maken. Zijn verklaringen zijn op dit punt dermate onvoldoende dat evenmin kan aangenomen worden dat hij er ooit zou gewoond hebben voor zijn komst naar Europa.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.6. Verzoeker vraagt geen bescherming in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7. De Raad kan slechts vaststellen dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, kan worden aangenomen. Verzoeker bevestigt dit.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Verzoeker meent wel dat hij *“recht heeft op het statuut van subsidiaire bescherming wegens zijn afkomst uit Malakhel, district Qarghayi, provincie Laghman. Deze regio wordt ernstig bedreigd door de taliban”*.

2.9. De Raad kan met verwerende partij slechts vaststellen dat indien de verzoekende partij thans de waarheid wil zeggen over de plaats waar zij is opgegroeid en vanwaar zij is vertrokken naar Europa, het niet volstaat dit louter te poneren.

2.10. De Raad kan aannemen dat verzoekende partij uit Pakistan afkomstig is en daar woonde voor hij op 9 juni 2009 in Noorwegen asiel aanvraagde. Verzoeker werd na 4 jaar blijkbaar zonder problemen vanuit Noorwegen naar Afghanistan teruggeleid vanwaar hij doorreisde naar Pakistan waar zijn familie woont.

2.11. Verzoeker had duidelijk niet de bedoeling in Pakistan te blijven en is na 10 maanden opnieuw naar Europa vertrokken. Hij is in deze periode wel gehuwd in Pakistan, maar legt hierover geen elementen neer. Ter terechtzitting stelt hij dat hij zijn nicht huwde en dit huwelijk door de familie geregeld werd. Verzoeker zou een paspoort hebben verkregen waarmee hij een identiteit kan aantonen. Echter niettegenstaande verzoekende partij bekend is met de asielprocedure in Europa, met de eis om zijn identiteit aan te tonen en de noodzaak om waarheidsetrouw alle nuttige elementen aan te brengen waaronder zijn identiteitsdocumenten, faalt hij nog steeds op dit essentiële punt. Integendeel, verzoeker verkoos illegaal te migreren naar het Verenigd Koninkrijk en had blijkbaar geen nood aan internationale bescherming nu hij niet spontaan geopteerd heeft hierom te verzoeken wanneer hij België doorreisde en slechts een asielaanvraag indiende wanneer hij door de politie werd opgepakt en repatriëring vreesde.

2.12. Ter terechtzitting wordt verzoeker gesteld dat hij thans stelt vanuit Pakistan naar Europa te komen. Dat hij manifest geen problemen had in Pakistan die konden aantonen dat hij in aanmerking kwam voor internationale bescherming, nu hij nog steeds geen elementen in die zin aanbrengt. Verzoeker toont evenmin aan dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft. Hij legt de verblijfskaart die hij in Pakistan zou gehad hebben of andere familiedocumenten niet neer. Enkel kan vastgesteld worden dat de familie in Pakistan over voldoende middelen beschikt om verzoeker opnieuw (illegaal?) naar Europa te sturen. Verzoeker stelt hierop ter terechtzitting dat hij documenten gevraagd heeft aan zijn familie. Hij legt de taskara neer van zijn vader en hemzelf en een fotokopie van alle bladzijden van zijn Afghaanse paspoort.

2.13. Verwerende partij stelt hierop dat het slechts fotokopieën betreft die gemakkelijk te vervalsen zijn en waaraan geen bewijswaarde kan gehecht worden.

Ter terechtzitting wordt door de voorzitter vastgesteld dat de geboortedatum in het paspoort niet dezelfde is als deze die verzoekende partij had opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft hiervoor geen verklaring. Gevraagd hoe hij dit paspoort verkreeg, stelt hij dat een smokkelaar/reisagent dit voor hem verkreeg en verzoeker houdt vol dat het een authentiek paspoort betreft. Gevraagd waar hij paspoort heeft afgehaald stelt hij dat hij dit op de ambassade heeft verkregen toen hij probeerde een Iraans visum te bemachtigen. Dat hij geen visum verkreeg.

Gesteld dat een ambassade toch geen paspoort uitreikt bekijkt verzoeker zijn documenten en wijzigt verzoeker zijn verklaring dat hij dit in Laghman verkregen heeft en dit ook zo te lezen valt in het paspoort. Verwerende partij stelt hierop dat verzoeker eerst verklaarde altijd in Laghman gewoond te

hebben, daarna in het verzoekschrift bekend dat hij in Pakistan woonde en niet in Laghman was waardoor hij ook de vragen over deze streek niet kon beantwoorden, en op de zitting opnieuw (omwille van de plaats van uitgifte van zijn paspoort) zijn verklaring wijzigt om te stellen dat hij toch naar Laghman ging om zijn paspoort te halen.

Aan verzoekers verklaringen kan geheel geen geloof worden gehecht te meer niet kan worden ingezien waarom verzoekers vrouw die beweerdelijk uit Laghman komt, dan naar Pakistan moest komen om te huwen terwijl verzoeker wel naar Laghman kon gaan om een paspoort.

2.14. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform Artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling. De taskara neergelegd ter terechtzitting zijn niet vertaald.

2.15. Verder zijn documenten slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Het louter neergeleggen van documenten vermogen op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet het nut ervan worden aangetoond en moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit nergens bewijst zodat zelfs niet eens kan worden geverifieerd of de documenten wel betrekking hebben op verzoeker. Voorts kan blijken dat de identiteit in het paspoort niet overeenstemt met deze door verzoeker opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken en ten slotte kunnen verzoekers toelichtingen ter terechtzitting slechts onderbouwen dat aan deze stukken geen bewijswaarde kan worden gehecht.

2.16. Verzoeker toont niet aan afkomstig te zijn uit Afghanistan. Hij verbleef in Pakistan en keerde na zijn gedwongen repatriëring uit Noorwegen ook naar Pakistan terug. Verzoeker bevestigde in zijn verzoekschrift dat hij niet uit Laghman, Afghanistan kwam voor zijn komst naar Europa.

2.17. Gelet dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Afghanistan niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Afghanistan.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK